

Folketinget – Europaudvalget
Christiansborg, den 10. juli 2007

Til
udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Offentligt referat fra Europaudvalgets åbne møde den 22. juni 2007

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 22. juni 2007.

Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra alle åbne punkter på Europaudvalgets møder. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.

Det bemærkes, at det offentlige referat er et redigeret referat af Europaudvalgsmøderne og ikke en ordret gengivelse. Det bemærkes endvidere, at referatet udsendes af Europaudvalgets sekretariat uden forudgående godkendelse af Europaudvalget

Med venlig hilsen

Anna de Klauman,
udvalgssekretær

10/7 2007

4. udgave**Bemærk nyt pkt.**

FO=forhandlingsoplæg

L=Lukket behandling

Europaudvalget

holder åbent møde:

fredag den 22. juni 2007, kl. 10.00
i værelse 2-133

Dagsorden:

1. Modtagelse af deputation: National Council of Resistance of Iran - NCRI
- FO 2. Rådsmøde nr. 2811 (konkurrenceevne) den 25.-26. juni 2007
Forelæggelse ved videnskabsministeren
- FO 3. Rådsmøde 2812 (miljøministre) den 28. juni 2007
Forelæggelse ved miljøministeren
- L 4. Udvalgets behandling af følgende grønbøger:
 - a) Kommissionens grønbog om det fremtidige fælles europæiske asylsystem (høringsfrist den 31. august 2007)
KOM (2007) 0301
EU-note (06) – E 66 (notat af 21/6-07 om grønbogen om et fælles asylsystem)
 - b) Kommissionens grønbog om forbedret ophugning af skibe (høringsfrist den 30. september 2007)
KOM (2007) 0269
- L 5. Udvalgets videre behandling af Kommissionens grønbog om markedsbaserede instrumenter til miljøpolitiske og andre beslægtede politiske formål (høringsfrist den 31. juli 2007)
KOM (2007) 0140
KOM (2007) 0140 – bilag 2 (grundnotat af 25/5-07)
KOM (2007) 0140 – bilag 1 (anmodning til Miljø- og planlægningsudvalget om en udtalelse)

L 6. Eventuelt

Der vedlægges foreløbig oversigt over det under punkt 2 og 3 nævnte møde

Andre arrangementer for Europaudvalgets medlemmer i uge 25:

Ingen

Andre arrangementer for Europaudvalgets medlemmer i uge 26:

Onsdag 27/6-07 kl. 17.00: Europaudvalgsmøde (Luftfartselskabers behandling og overførsel af PNR-oplysninger (PNR-sagen)

Torsdag 28/6-07 kl. 10.00: Afrapportering fra møde i Det Europæiske Råd 21-22/6

Torsdag 28/6-07: Interparlamentarisk møde i EP's Budgetudvalg

Fredag 29/6-07 kl. 10.00: Europaudvalgsmøde (ØKOFIN)

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Rådsmøde (konkurrenceevne) den 25. juni 2007

Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

- FO 1. Kommissionens forslag til en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af Det Europæiske Institut for Teknologi (EIT)
- *Generel tilgang*
 - KOM (2006) 0604, KOM (2006) 0276, KOM (2006) 0077
 - Rådsmøde 2811 – bilag 2 (Samlenotat side 2)
 - KOM (2006) 0276 - bilag 1 (grundnotat af 29/8-06)
 - KOM (2006) 0604 - svar på spørgsmål 1 (talepapir fra samråd den 1/12-06 vedr. Det Europæiske Teknologiiinstitut)
 - KOM (2006) 0077 - bilag 1 (Barosso's brev vedr. EIT)
 - Udvalgsmødereferater:
 - Alm. del (06) – bilag 342, side 1270 (seneste behandling i EUU 16/5-07)
 - (05) side 848 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 3/3-06)
2. Kommissionens meddelelse "Bedre videnformidling mellem forskningsinstitutioner og erhvervsliv over hele Europa" og det tyske formandskabs initiativ vedrørende et Intellectual Property Rights Charter
- *Vedtagelse af Rådskonklusioner*
 - Rådsmøde 2811 – bilag 2 (Samlenotat side 12)
 - Rådsmøde 2801 – svar på spørgsmål 3 (uddybende notat om Kommissionens meddelelse)
 - Udvalgsmødereferater:
 - Alm. del (06) – bilag 342, side 1269 (senest behandlet i EUU 16/5-07)
3. Rapport fra CREST: "Koordinering af midler fra syvende rammeprogram og strukturfondene til forskning og udvikling"
- *Vedtagelse af Rådskonklusioner*
 - Rådsmøde 2811 – bilag 2 (Samlenotat side 19)
4. Kommissionens Grønbog "Nye perspektiver på Det Europæiske Forskningsrum"
- *Udveksling af synspunkter*
 - KOM (2007) 0161
 - Rådsmøde 2811 – bilag 2 (Samlenotat side 21)
 - KOM (2007) 0161 – bilag 1 (grundnotat af 11/5-07)
 - KOM (2007) 0161 – bilag 2 (anmodning til Videnskabsudvalget om en udtalelse)
 - Udvalgsmødereferater:
 - Alm. del (06) – bilag 342, side 1268 (seneste behandling i EUU 16/5-07)

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en toldkodeks (moderniseret toldkodeks)

- *Politisk enighed*
- *A-punkt*

KOM (2005) 0608

Rådsmøde 2811 – bilag 1 (Samlenotat side 1)

KOM (2005) 0608 – bilag 1 (grundnotat af 13/1-06)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 342, side 1217 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 11/5-07)

Alm. del (06) – bilag 110 side 515 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 1/12-06)

6. Eventuelt

Dagsordenspunkterne 1-4 hører under Videnskabsministeriets ressort, og dagsordenspunkt 5 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort

7. Siden sidst

Ingen punkter

Rådsmøde (miljøministre) den 28. juni 2007
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

- FO 1. Forslag til direktiv om affald
– *Politisk enighed*
KOM (2005) 0667
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 2)
KOM (2005) 0667 – bilag 1 (grundnotat af 24/2-06)
Udvalgsmødereferater:
(05) side 892 (seneste behandling i EUU 3/3-06)
- FO 2. Forslag til direktiv om miljøkvalitetsstandarder på vandområdet samt ændring af vandrammedirektivet (prioriterede stoffer)
– *Politisk enighed*
KOM (2006) 0397, KOM (2006) 0398
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 20)
KOM (2006) 0397 – bilag 1 (grundnotat af 6/10-06)
KOM (2006) 0397 – bilag 2 (revideret grundnotat 29/3-07)
KOM (2006) 0398 – bilag 1 (grundnotat af 6/10-06)
KOM (2006) 0398 – bilag 2 (revideret grundnotat 29/3-07)
Udvalgsmødereferater:
Alm. del (06) – bilag 50, side 172 (forelagt EUU 13/10-06 under punktet "Siden sidst")
3. Gennemgang af EU's kvotehandelssystem
– *Rådskonklusioner*
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 30)
4. Biodiversitet: Forberedelse af 9. partskonferencen under biodiversitetskonventionen (CoP9), 19.-30. maj 2008
– *Rådskonklusioner*
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 34)
5. Nye perspektiver for EU's miljøpolitik
– *Rådskonklusioner*
KOM (2007) 0225, KOM (2007) 0140
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 39)
KOM (2007) 0140 – bilag 2 (grundnotat af 25/5-07)
KOM (2007) 0140 – bilag 1 (anmodning til Miljø- og planlægningsudvalget om en udtalelse)

- FO 6. Forslag til forordning om forbud mod eksport og sikker opbevaring af kviksølv
– *Politisk enighed*
KOM(2006) 0636
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 46)
KOM (2006) 0636 – bilag 3 (revideret grundnotat af 29/3-07)
KOM (2006) 0636 – bilag 2 (grundnotat af 6/12-06)
Udvalgsmødereferater:
Alm. del (06) – bilag 130, side 643 (forelagt EEU 15/12-06 under punktet
"Siden sidst")
7. Forslag til rådsbeslutning om fællesskabets deltagelse i forhandlinger om
internationale regler og procedurer vedrørende ansvar og erstatning under
Cartagena protokollen om biosikkerhed
– *Vedtagelse*
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 50)
8. Gennemgang af fællesskabets strategi for reduktion af CO₂-emissioner fra
personbiler
– *Rådskonklusioner*
KOM (2007) 0019
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 53)
KOM (2007) 0019 – bilag 2 (revideret grundnotat af 26/3-07)
KOM (2007) 0019 – bilag 1 (grundnotat af 27/2-07)
Udvalgsmødereferat
Alm. del (06) – bilag 217, side 861 (forelagt EEU 9/2-07 under punktet "Siden
sidst")
- FO 9. Ansøgning om godkendelse til markedsføring i EU af genetisk modificeret kartoffel
(C/SE/96/3501) i henhold til udsætningsdirektivet
– *Vedtagelse*
KOM (2007) 0336
Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 58)
Alm. del (06) – bilag 79 (supplerende grundnotat om komité sagen af 29/11-06)
Alm. del (041) – bilag 130 (grundnotat om komité sagen af 25/1-05)

- FO 10. Forslag til ændring af forordning om implementering af Rotterdam konventionen om forudgående samtykke
- *Forventes vedtaget på et senere rådsmøde*
- KOM(2006) 0745
- Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 70)
 - KOM (2006) 0745 – bilag 3 (revideret grundnotat af 24/4-07)
 - KOM (2006) 0745 – bilag 2 (grundnotat af 22/12-06)
 - Udvalgsmødereferat
 - Alm. del (06) – bilag 217, side 862 (forelagt EEU 9/2-07 under punktet "Siden sidst")

11. Swift-sagen

- *A-punkt*

Alm. del (06) – bilag 388 (tillæg til samlenotat)

Rådsmøde 2766 – svar på spørgsmål 1 (om Swift's overtrædelse af EU's databeskyttelsesregler af 5/2-07)

12. Eventuelt

Dagsordenspunkterne 1-10 henhører under Miljøministeriets ressort og dagsordenspunkt 11 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort

12. Siden sidst

Ingen punkter

Referat af 38. Europaudvalgsmøde fredag den 22. juni 2007, kl. 10.00

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Eyvind Vesselbo (V), Mia Falkenberg (DF), Helle Sjelle (KF), Niels Sindal (S), Jens Christian Lund (S), Lone Dybkjær (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF), Steen Gade (SF), Per Clausen (EL).

Desuden deltog videnskabsminister Helge Sander og miljøminister Connie Hedegaard.

Punkt 1. Modtagelse af deputation: National Council of Resistance of Iran - NCRI

Deputationen bestod af:

Hr. Perviz Khazai, Norge

Lord Russel Russel-Johnston, England

Fr. Eva Hollbaum, journalist og kommunikationskonsulent

Ved modtagelsen af deputationen sagde formanden, at sproget i det danske Folketing er dansk, så hun gik ud fra, at deputationen ville fremføre sit ærinde på dansk. Imidlertid begyndte Pwerviz Khazai på engelsk og fortsatte på engelsk. Da delegationen fremførte, at den rummede repræsentanter fra udlandet, ikke have fået at vide, at præsentationen skulle foregå på dansk, og ikke var i stand til at oversætte, gik udvalget med til, at forhandlingerne fortsatte på engelsk.

Perviz Khazai fremførte delegationens synspunkt og gennemgik MKO's historie. Han opfordrede Europaudvalget til at sørge for, at den iranske organisation blev taget af EU's terrorliste, da den har afsværet brugen af terror og ikke siden 2002 har begået terror. Han fremhævede, at MKO var den organisation, som i sin tid havde røbet det iranske atomprogram, men siden var blevet offer for terrorlovene og var blevet forbudt.

Lord Russel lykønskede Europaudvalget med den beretning, det havde afgivet om EU's terrorlister. Den var blevet et eksempel for parlamenterne i andre lande. Han nævnte, at i 35 medlemmer af over- og underhuset i Storbritannien havde lagt sag an mod den britiske regering i sagen. Han sammenlignede Clearing House med en mafiaagtig gruppe af folk, der arbejdede i det

skjulte. Clearing Houses virksomhed er meget vigtig, for når de har sat en organisation på listen, bliver dets beslutninger blot blåstemplet af Ministerrådet. Lord Russel roste Europaudvalget for, at flertallet i beretningen gik ind for, at der skulle oprettes en uafhængig instans. Lord Russel nævnte, at sagen om MKO bliver behandlet i Coreper den 27. juni, og at man på et Miljøministerrådsmøde den 28. juni vil vedtage listen som et A-punkt uden debat. Han pointerede, at MKO fortsat stod på listen. Lord Russel mente, MKO i sin tid fejlagtigt var placeret på terrorlisten, og fremhævede, at der i hvert fald i 2007 ikke var nogen grund til, at den er på listen. Derfor opfordrede han Europaudvalget til at bede udenrigsministeren om enten at nedlægge veto mod beslutningen eller alternativt at få den udsat, indtil der havde været en rigtig diskussion.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at informationen om, at beslutningen fra Coreper skulle blåstemples på miljøministermødet, var ny for hende. Hun spurgte, om Lord Russel havde nogen kommentarer til, at man i EU havde peget på EF-Domstolen som den uafhængige instans. Desuden spurgte hun, om de 35 parlamentsmedlemmer, som havde rejst sagen i UK, havde udsigt til at vinde den.

Jens Christian Lund takkede for informationerne og ville gerne høre, hvordan amerikanerne behandlede MKO.

Perviz Khazai sagde, at amerikanerne havde indgået våbenhvile med MKO, og at organisationen var under beskyttelse af Geneve-konventionen.

Lord Russel tilføjede, at den amerikanske holdning efter hans opfattelse var dobbelttydig. På den ene side havde de indgået våbenhvile med organisationen i Irak. På den anden side fastholdt de den på terrorlisten, fordi de håbede på, at de ved diplomatiske midler kunne få Iran til at opgive sit atomprogram, og derfor ikke ville provokere Iran.

Han svarede Anne Grete Holmsgaard, at det ville være bedre med en "respected person" som den uafhængige instans. Han medgav, at MKO havde været en terrororganisation før 2001, men den har afsværgt terror og ikke begået terror i lang tid. I øvrigt pegede han på, at det var det daværende diktatur, organisationen kæmpede imod med militære midler, og spurgte, om Nelson Mandela ville stå på listen i dag, hvis han stadig havde været aktiv.

Formanden takkede deputationen for fremmødet og sagde, at Europaudvalget ville følge sagen nøje.

Efter at deputationen havde forladt lokalet, bad **Lone Dybkjær** sekretariatet om at være organisationen behjælpelig med at klare det sproglige problem, hvis den skulle ønske foretræde igen, og tilføjede, at man måske også kunne sige til den, at den første taler, som havde talt alt for længe, ikke havde frem-

ført noget, som udvalget ikke var bekendt med, idet man havde behandlet sagen flere gange.

Formanden sagde, at hun var sikker på, at sekretariatet havde orienteret deputationen om, at forhandlingerne i Folketinget foregår på dansk, og tilføjede, at man jo ikke kan forhindre en delegation i at bruge de 15 minutter, den har, fjollet.

FO **Punkt 2. Rådsmøde nr. 2811 (konkurrenceevne) den 25.-26. juni 2007**

Dagsordenspunkterne 1-4 hører under Videnskabsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 6 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Videnskabsministeren: På Konkurrenceevnerådets møde den 25. juni er der fire punkter på dagsordenen, som vedrører forskning.

Det ene punkt forelægges til forhandlingsoplæg. De øvrige tre punkter forelægger jeg udvalget til orientering.

FO **1. Kommissionens forslag til en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af Det Europæiske Institut for Teknologi (EIT)**

Generel tilgang

KOM (2006) 0604, KOM (2006) 0276, KOM (2006) 0077

Rådsmøde 2811 – bilag 2 (Samlenotat side 2)

KOM (2006) 0276 - bilag 1 (grundnotat af 29/8-06)

KOM (2006) 0604 - svar på spørgsmål 1 (talepapir fra samråd den 1/12-06 vedr. Det Europæiske Teknologiiinstitut)

KOM (2006) 0077 - bilag 1 (Barosso's brev vedr. EIT)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 342, side 1270 (seneste behandling i EEU 16/5-07)

(05) side 848 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 3/3-06)

Videnskabsministeren: Lad mig indlede med det punkt, jeg forelægger udvalget til forhandlingsoplæg.

Det vedrører oprettelsen af Det Europæiske Institut for Teknologi – også forkortet EIT.

Jeg fremlagde senest denne sag for udvalget i forbindelse med et rådsmøde i maj.

Der er lagt op til, at EIT etableres i to faser.

Første fase indebærer, at EIT snarest etableres med en bestyrelse og med en begrænset administration. Der oprettes maksimalt tre – i modsætning til tidligere seks – netværk inden for højt prioriterede områder.

Denne fremgangsmåde betyder, at vi – inden EIT senere kan udvides – får mulighed for at se nærmere på de første resultater af indsatsen for at samle de bedste forsknings- og innovationsmiljøer i Europa.

Der er fortsat nogle spørgsmål, der endnu ikke er enighed om i Rådet. De væsentligste vedrører størrelsen af EIT's finansiering og emnerne for de første netværk.

FO

Som jeg også fremhævede for udvalget den 16. maj, har vi fra dansk side støttet, at et af de første netværk fokuserer på vedvarende energi. Emnet står højt på den internationale dagsorden, og forskning og udvikling vil uden tvivl fremover spille en stadig større rolle.

Jeg vil i den afsluttende fase af forhandlingerne fortsat søge at få støtte til dette synspunkt. Forhåbentlig med det resultat, at vi fremover kan sætte yderligere forskning og innovation i gang på dette vigtige område.

Det foreliggende forslag fastsætter EU's direkte økonomiske bidrag til ca. 309 mio. euro i perioden 2008-2013. Det er fortsat udgangspunktet. Beløbet skal findes inden for EU's finansielle rammer, men hvor og hvordan er endnu ikke helt afklaret. Der forventes et udspil herom fra Kommissionen i løbet af i dag, således at det ligger klart til mødet på mandag.

Anne Grete Holmsgaard syntes, forslaget så rigtigt godt ud, og glædede sig over, at vedvarende energi kan blive et af de tre områder, man vil fokusere på i første omgang. Hvor stor er sikkerheden herfor?

Har energieffektivitet været oppe at vende, og er det med i det fokusområde, man har udvalgt, eller drejer det sig udelukkende om vedvarende energi?

Hun fandt det meget vigtigt, at pengene findes inden for andre områder, så de ikke tages fra de penge, vi med møje og besvær har skaffet til forskningen. Hun forstod, at Europa-Parlamentet støttede dette, men ville gerne høre, hvad regeringens holdning var, og hvor langt den ville strække sig.

Per Clausen var noget skeptisk over for, hvad der lå bag dette projekt.

Han ville gerne høre, hvilke kommentarer videnskabsministeren havde til rektorkollegiets synspunkt, som er, at der mest sandsynligt bliver tale om spild af penge, og at der er tale om et prestigeprojekt, som på ingen måde kommer til at virke over for de reelle udfordringer, man står over for i forskningsverdenen i Danmark. Per Clausen tilføjede, at hvis man ikke var særlig begejstret for formålet og målsætningen med projektet, gjorde det måske ikke så meget, at der ikke kom så meget ud af det, men han var selvfølgelig ikke tilhænger af, at man skulle spille penge.

Niels Sindal delte Anne Grete Holmsgaards synspunkt vedrørende finansieringen. Hvis man tager pengene fra det, der i dag er aktiv forskning, og bruger dem på at lave mere bureaukrati, er det en rigtig dårlig idé. Pengene må komme andre steder fra eller komme i form af nye bevillinger.

Man kan ikke sige, at svarene i høringsrunden tyder på begejstring. Han var bange for, at man laver en institution, der er konstaterende og konserverende frem for en institution, der er innovativ.

Niels Sindal rejste spørgsmålet, hvor langt man kommer i forhold til konkret forskning ved at samle nogle folk, der skal lave netværk. Det kunne

han godt nære bekymring for.

Lone Dybkjær sagde, at Det Radikale Venstre er tøvende positive over for forslaget.

Hun spurgte videnskabsministeren, om han havde en fornemmelse af, at der virkelig kommer noget merværdi af projektet. Hvor ser man problemerne i det? Hun syntes, det var enormt svært at gennemskue, hvad der kommer ud af det, og om organisationsformen er den rigtige. Hun pegede på, at der jo er netværk i forvejen på en lang række områder, men her skal der etableres nye netværk.

Lone Dybkjær syntes, det var lidt problematisk, at man ikke ved, hvor pengene skal tages fra. Hun gik ud fra, at Danmark havde nogle ømme områder, hvor de i hvert fald ikke måtte tages fra, og delte Anne Grete Holmsgaards nervøsitet.

I forbindelse med den organisatoriske bistand pegede Lone Dybkjær på, at det nyetablerede forskningsråd i Danmark har så store problemer med at få det til at hænge sammen, at de har måttet bede om yderligere organisatorisk bistand. Hun frygtede det samme ville gøre sig gældende for EIT. Hun havde en fornemmelse af, at man tænkte store tanker, men hvis man ikke vil give de nødvendige bevillinger, er det måske værre end ingenting, for så er det spild af penge.

Videnskabsministeren lagde i svaret til Anne Grete Holmsgaard vægt på, at vi har fået projektet minimeret. Det er sket, siden videnskabsministeren var i Europaudvalget med sagen sidst. Mange af høringssvarene var tøvende, men videnskabsministeren mente, at de ville være mindre tøvende over for projektet, som det så ud nu. Det var vigtigt at huske på, at høringssvarene gik på det første udkast.

Videnskabsministeren var meget optimistisk med hensyn til, at energi bliver et af de tre områder, men der er stadig diskussion om det. Vi har sagt vedvarende energi, men Dansk Industri synes f.eks. ikke, vi skal begrænse det, men gøre det bredere, når der kun er tre indsatsområder.

Der har ikke været en diskussion om, hvorvidt energieffektivitet skal have en særlig plads. Det eneste andet tema, som der er blevet argumenteret for, er sundhed. Men det må vi vende tilbage til, når vi kommer videre i processen.

Siden sidst er der sket det, at der efter drøftelser mellem formandskabet, Kommissionen og Europa-Parlamentet er kommet en formulering med, hvor der tales op, at der kan bruges op til 308 mio. euro. Det ligger i kortene, at man simpelt hen skal finde midlerne primært på de områder, hvor der endnu ikke er sat aktiviteter i gang, fra de såkaldt uallokerede midler. Videnskabsministeren indrømmede, at han ikke havde været helt så klar i sin tale sidste gang

med hensyn til, hvor pengene skulle hentes, men hans hovedindtryk var, at pengene ikke skulle tages fra 7. rammeprogram.

Videnskabsministeren sagde til Niels Sindal, at ministeriet havde forsøgt at kommunikere det, man havde talt om i udvalget sidst, at vi ikke ville have, der blot blev tale om et nyt bureaukratisk maskineri, og derfor står der nu, at der kun må bruges 8 mio. euro i år og næste år. Herved indikerer man, at alle pengene ikke skal bruges til bureaukrati. De 300 mio. kr. skal først frigives i 2009, hvor de reelle aktiviteter går i gang.

Videnskabsministeren sagde til den tøvende Lone Dybkjær, at det helt klart er meningen med projektet, at der skal være tale om en merværdi. Det nye er, at vi her forsøger at koble videndeling og innovation og personer sammen med, at vi udnytter forskningen i erhvervslivet. Videnskabsministeren mente, at den måde, man håndterede den europæiske forskningspolitik på, minder meget om det, vi gør i Danmark. Vi kan ikke være sikre på, at projekterne har nogen nytteværdi, men nogle af dem viser sig at blive kanonsucceser, mens andre går knap så godt. Videnskabsministeren mente, projektet var helt anderledes nu, end det så ud til i første omgang, idet det nu er mere konkret. Derfor ville han meget gerne anbefale det.

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at der er rift om de uallokerede midler, idet der også er et Galileoprojekt, som er ved at gå ned, hvorfor et flertal har givet grønt lys for, at man kan finde penge til det fra andre kasser.

Hvem skal træffe beslutning om, hvor de op til 308 mio. euro skal komme fra? Er det videnskabs- og forskningsministrene, eller er det finansministrene?

Hun forstod videnskabsministeren sådan, at Danmark nu går ind for, at pengene ikke skal tages fra 7. rammeprogram. Er det rigtigt?

Andre lande vil gerne have nogle andre emner ind, og videnskabsministeren nævnte, at der var argumenteret for sundhed. Der er imidlertid også nogle, der nævner tjenester i forbindelse med energi. Derfor ville Anne Grete Holmsgaard gerne vide, om det er sikkert, at det bliver vedvarende energi.

Per Clausen sagde, at de sikkert er rigtigt, at rektorkollegiet i dag er mindre negativt, end da det afgav sit høringssvar, for jo mindre indgribende, forslaget er, jo mindre skadeligt er det, men Per Clausen troede, rektorkollegiet stadig havde svært ved at se, hvilken nytte projektet kunne have.

På baggrund af videnskabsministerens svar var Per Clausens umiddelbare holdning, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Lone Dybkjær rejste spørgsmålet, hvem der vælger, hvilke emner der skal prioriteres. Er det den bestyrelse, der kommer, som måske kommer til at bestå af nogle, hvis synspunkter ikke er i overensstemmelse med de danske synspunkter? Er der en risiko for, at dette institut f.eks. kommer til at beskæf-

tige sig med atomenergi?

Niels Sindal ville være ked af det, hvis vi ikke fik det, der var stemning for i Europaudvalget, og rejste spørgsmålet, om man ikke skal have noget mere konkret på bordet, før man giver mandat. For ham så det lidt ud, som om man bare ville have lavet et institut, og så kunne man bagefter finde ud af, hvad det skulle lave. Han ville finde det problematisk, hvis den uafhængige bestyrelse, der kommer, beslutter noget andet end det, videnskabsministeren nu lægger op til.

Videnskabsministeren svarede, at han havde forsøgt at give et nuanceret billede af det, han havde oplevet, og derfor var det måske kommet til at stå lidt uklart, hvad den danske position er. Derfor ville han svare ganske klart i sidste omgang.

I sidste ende er det finansministrene, der skal træffe den endelige beslutning om, hvor pengene skal komme fra, sagde videnskabsministeren til Anne Grete Holmsgaard.

Pengene skal ikke tages fra 7. rammeprogram.

Han var sikker på, at et af de emner, der skulle forskes i, var vedvarende energi. Han havde blot refereret, at der også var andre synspunkter, men det er den danske regerings synspunkt.

Videnskabsministeren sagde til Per Clausen, at de høringssvar, der refereres til, f.eks. fra rektorkollegiet, som sagt er baseret på Kommissionens første udspil. Han var klar over, at det virkede tosset, hvis forslaget var ændret på væsentlige punkter. Derfor havde man også aftalt med Videnskabsudvalget, at man ville skrive i resumeerne af høringssvarene, hvis der var sket ændringer. I relation til svaret fra rektorkollegiet sagde videnskabsministeren – uden at gå i detaljer – at der var stor interesse for projektet, og at der allerede var to konkrete tiltag fra danske universiteter.

Videnskabsministeren sagde i anledning af Niels Sindals bemærkninger, at han var ret sikker på, at udviklingen går i den retning, man var interesseret i i Europaudvalget.

Videnskabsministeren svarede Lone Dybkjær, at det i sidste ende er bestyrelsen, der træffe beslutning om, hvad instituttet skal beskæftige sig med. Men vedvarende energi ikke bare er et dansk synspunkt, og videnskabsministeren følte sig sikker på, at det ville blive et af de foretrukne emner.

2. Kommissionens meddelelse "Bedre videnformidling mellem forskningsinstitutioner og erhvervsliv over hele Europa" og det tyske formandskabs initiativ vedrørende et Intellectual Property Rights Charter

Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2811 – bilag 2 (Samlenotat side 12)

Rådsmøde 2801 – svar på spørgsmål 3 (uddybende notat om Kommissionens meddelelse)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 342, side 1269 (senest behandlet i EEU 16/5-07)

Videnskabsministeren: Selv om punktet blev taget af dagsordenen kort før rådsmødet i maj, var der på det forudgående møde her i udvalget en diskussion af sagen.

Efterfølgende har jeg som aftalt sendt et uddybende notat, som udvalget har modtaget. Jeg kan generelt henvise til notatet, der blandt andet beskriver praksis og regler på området i forskellige EU-lande. Reglerne er jo ganske forskellige.

Regeringen er enig i, at der er behov for en indbyrdes tilnærmelse af EU-landenes praksis for håndteringen af immaterielle rettigheder. Det er dog vigtigt at understrege, at en sådan tilnærmelse nødvendigvis må ske via frivillig koordination – for eksempel via et charter – og ikke ved en obligatorisk regelharmonisering.

Regeringen vurderer, at Danmark i vid udstrækning vil leve op til og præge de principper for god praksis, som et EU-charter måtte opstille.

Et charter vil skabe større gennemslagskraft og synlighed i Europa og forhåbentlig føre til, at danske virksomheder får lettere ved at indgå aftaler med offentlige forskningsinstitutioner også i andre EU-lande.

Dermed kan et charter bidrage til en forbedret videnovertagelse mellem forskning og erhvervsliv.

Regeringen tillægger dette samarbejde stor betydning. Det er en væsentlig forudsætning for videnbaseret produktion og dermed fremtidig velfærd.

Derfor hilser vi også Kommissionens meddelelse velkommen og kan støtte forslaget til konklusioner.

Anne Grete Holmsgaard beskæftigede sig med samarbejdet mellem erhvervslivet og videninstitutionerne og hæftede sig ved, at videnskabsministeren i sin forelæggelse havde talt om, at det måske bliver frivilligt, mens der i notatet står, at det bliver frivilligt. Hun gik ud fra, at Danmark går ind for, at det bliver frivilligt, idet hun pegede på, at der er meget forskellige regler i de forskellige europæiske lande.

Hvad kommer det til at betyde i Danmark, hvis charteret er frivilligt? Hvad vil det ændre i vores praksis eller lovgivning på området?

Per Clausen sagde, at man kan sige meget om EU's forskningsstrategi, men man må erkende, at den er meget sammenhængende. Er formålet ikke, som det er beskrevet i punkt 2, at sikre de bedst tænkelige betingelser for samarbejdet mellem erhvervslivet og universiteterne og sikre, at forskningen bliver mest mulig nyttig for erhvervslivet? Han pegede på, at det giver problemer, når det drejer sig om patenter og hemmeligholdelse. Har man ikke andet bud på løsning af det problem, end at man det klarer ved hjælp af professionalisme?

Niels Sindal delte Anne Grete Holmsgaards synspunkt vedrørende frivillighed.

Lone Dybkjær indrømmede, at hun var belastet af, at hun startede sin karriere på dette felt, men syntes ikke, man havde bevæget sig synderligt meget siden da. Der er formentlig så store forskelle på landene, at man kan spørge, hvad nytteværdien vil blive. Lone Dybkjær pegede på, at det i USA er meget enkelt at etablere et samarbejde mellem erhvervslivet og forskningen, for dér går forskerne fra en stilling i erhvervslivet til en stilling i forskningen og omvendt, men i Danmark er man typisk ansat enten det ene eller det andet sted, så vi får ikke en naturlig vidensudveksling ved at medarbejderne flytter.

Lone Dybkjær ville ikke gå imod Kommissionens forslag, men appellerede til, at man må prøve virkelig at få noget ud af det.

Videnskabsministeren beklagede over for Anne Grete Holmsgaard, hvis han var kommet til at ytre tvivl om, hvorvidt samarbejdet er frivilligt, for der er absolut tale om frivillighed. Han tilføjede, at det var man også nødt til, idet forskellen på landene er så ekstremt stor. Vi har her i landet et ret velreguleret system, mens man i nogle EU-lande slet ikke har noget.

Videnskabsministeren var glad for første del af Per Clausens tale, og var enig i, at forskningen skal kunne bruges af erhvervslivet. Selvfølgelig skal samarbejdet gerne være professionelt.

Per Clausen gjorde opmærksom på, at det, han var positiv over for, var, hvis projektet kunne skaffe nogle flere penge til forskning. Han kunne godt blive tøvende, når han kendte EU's prioritering inden for energi. Han håbede, det fremgik af referatet, at han nok var lidt mere skeptisk over for EU's forskningsstrategi, end videnskabsministeren havde opfattet.

3. Rapport fra CREST: "Koordinering af midler fra syvende rammeprogram og strukturfondene til forskning og udvikling"

Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2811 – bilag 2 (Samlenotat side 19)

Videnskabsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Kommissionens Grønbog "Nye perspektiver på Det Europæiske Forskningsrum"

Udveksling af synspunkter

KOM (2007) 0161

Rådsmøde 2811 – bilag 2 (Samlenotat side 21)

KOM (2007) 0161 – bilag 1 (grundnotat af 11/5-07)

KOM (2007) 0161 – bilag 2 (anmodning til Videnskabsudvalget om en udtalelse)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 342, side 1268 (seneste behandling i EUU 16/5-07)

Videnskabsministeren: Efter en generel drøftelse på rådsmødet i maj vil diskussionen på det kommende møde fokusere på tre udvalgte emner. Der er tale om de europæiske forskningsinstitutioner, internationalt samarbejde og videndeling mellem den offentlige forskning og erhvervslivet.

Jeg mener, at vi fra dansk side særligt kan komme med interessante bud på, hvordan man skaber fremtidssikre rammer for vores forskningsinstitutioner. Her vil jeg pege på, at regeringen har indført professionelle universitetsledelser og sat fokus på øget konkurrence mellem universiteterne om forskningsmidlerne.

Med det nye Danmarkskort for universiteterne har vi endvidere skabt øget synergi og rustet institutionerne til at kunne klare sig i en international sammenhæng.

Mine europæiske kollegaer har vist interesse for de danske initiativer, og jeg mener, at vi har gode muligheder for at bidrage særdeles positivt til debatten på dette punkt.

Vi har – som jeg orienterede om sidste gang – igangsat en national høring om grønbogen. Et resultat af processen vil foreligge efter sommerferien, formentlig i løbet af september. Høringen vil være med til at danne baggrund for en dansk holdning til de spørgsmål, grønbogen rejser, og for et kommende indspil til Kommissionen.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en toldkodeks (moderniseret toldkodeks)

Politisk enighed

A-punkt

KOM (2005) 0608

Rådsmøde 2811 – bilag 1 (Samlenotat side 1)

KOM (2005) 0608 – bilag 1 (grundnotat af 13/1-06)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 342, side 1217 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 11/5-07)

Alm. del (06) – bilag 110 side 515 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 1/12-06)

Videnskabsministeren nævnte ikke dette punkt.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 1 vedrørende Det Europæiske Institut for Teknologi, idet Enhedslisten dog havde ytret sig imod det.

FO **Punkt 3. Rådsmøde 2812 (miljøministre) den 28. juni 2007**

Dagsordenspunkterne 1-10 henhører under Miljøministeriets ressort. Dagsordenspunkt 11 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort og blev forelagt før dagsordenens punkt 1-10.

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotat om rådsmøde for miljø den 28. juni 2007, som blev sendt til udvalget den 15. juni 2007.

Jeg vil forelægge fem dagsordenspunkter for udvalget til forhandlingsoplæg:

- Forslaget om affaldsdirektiv.
- Forslag til direktiv om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, prioriterede stoffer.
- Forslag til forordning om forbud mod eksport og sikker opbevaring af kviksvovl.
- Ansøgning om godkendelse til markedsføring i EU af genetisk modificeret kartoffel.
- Forslag til ændring af forordning om eksport og import af farlige kemikalier.

De øvrige dagsordenspunkter for rådsmødet forelægges til orientering. Dem talte vi mere grundigt om i Miljø- og Planlægningsudvalget i onsdags.

FO **1. Forslag til direktiv om affald**

Politisk enighed

KOM (2005) 0667

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 2)

KOM (2005) 0667 – bilag 1 (grundnotat af 24/2-06)

Udvalgsmødereferater:

(05) side 892 (seneste behandling i EEU 3/3-06)

Miljøministeren: Dette punkt forelægges som sagt til forhandlingsoplæg.

Formandskabet har sat forslaget på dagsordenen for rådsmødet med henblik på at opnå politisk enighed.

I formandskabets seneste kompromisforslag lægges der op til at fastholde den af Kommissionen foreslåede ændring af definitionen af forbrænding med energiudnyttelse fra bortskaffelse til nyttiggørelse. Det betyder, at det indre markeds krav om fri bevægelighed gælder, således at affald til forbrænding på affaldsforbrændingsanlæg frit kan handles over grænserne. Samtidig har formandskabet – for at imødekomme Danmark – indsat en modifikation af

denne konsekvens, der betyder, at medlemslandene gives mulighed for at sige nej til import af affald, hvis det betyder, at husholdningsaffald dermed fortrænges fra landenes anlæg. Man kan afvise import, hvis man ikke længere kan sortere sit eget husholdningsaffald.

FO Jeg anerkender, at formandskabet herved har forsøgt at imødekomme Danmark. Men jeg har gjort det helt klart for formandskabet, at det ikke er tilstrækkeligt. Det er ikke tilstrækkeligt for mig og for Danmark, at vi kun kan forhindre import af affald, såfremt det berører kapaciteten i forhold til forbrænding af husholdningsaffald. Husholdningsaffaldet tegner sig for ca. 60 pct. af den samlede affaldsmængde til forbrænding på de danske affaldsforbrændingsanlæg. De sidste 40 pct. er altså erhvervsaffald.

Danmark har fra første færd gjort det fuldstændig eksplicit klart, at hvis vi skal kunne acceptere en ændring af definitionen fra bortskaffelse til nyttiggørelse, er det en afgørende forudsætning, at vi ikke tvinges til at importere affald til forbrænding med energiudnyttelse, hvis det har den konsekvens, at vi ikke har kapacitet til at forbrænde vores eget affald – hvorved vi risikerer at skulle eksportere vores eget affald.

Vi kan sige i en sidebemærkning, at det vil presse prisen op, at der er mangel på kapacitet i Tyskland. Men det miljømæssigt interessante er, at man vil tvinge dansk affald ud på vejene.

Jeg ønsker ikke en situation, hvor dansk forbrændingskapacitet ”optages” af udenlandsk importeret affald med den konsekvens, at dansk affald må eksporteres med henblik på behandling – bare fordi vi har så effektive anlæg i Danmark, at de er superbillige i forhold til udenlandske anlæg, eller fordi andre medlemsstater ikke har taget deres affaldsplanlægningsforpligtelse tilstrækkeligt alvorligt i tide.

For at få indført bestemmelser i direktivet, der tilgodeser Danmarks behov for at kunne forhindre import af affald til forbrænding, har jeg taget kontakt i mange omgange til formandskabet, til Kommissionen samt til relevante medlemslande for at gøre det klart, hvor vigtigt dette punkt er for Danmark. Jeg ønsker – og har aftalt med den tyske miljøminister, som er formand for Rådet, og med generaldirektøren for DG Miljø; Dimas har været syg et par uger – at formandskabet i de afsluttende forhandlinger fremkommer med et forslag, der imødekommer de danske synspunkter, og at Kommissionen på sin side accepterer dette forslag. Det er herefter mit håb, at de øvrige lande ikke vil modsætte sig. På nuværende tidspunkt er der imidlertid ikke sikkerhed for, at denne strategi lykkes. Jeg stod ved siden af den tyske formand og generaldirektøren, da de gav denne besked, men jeg kan forstå, at man i systemet meget ihærdigt søger at forhindre den løsning, vi har fundet.

Danmark står dog ikke alene. Tysklands naboer – Østrig, Tjekkiet og

Polen – støtter de danske synspunkter. Og vi har gjort det klart for den tyske regering, at det ikke er nogen god sag for Tyskland som formandskabsland, hvis det opleves sådan af borgerne, at Tyskland benytter EU-formandskabet til at få gennemført en EU-regulering, der kan bruges til at løse Tysklands affaldsproblem på bekostning af naboerne. Det er heller ikke en sag, der vil fremme borgernes forståelse for EU i forbindelse med forhandlingerne om en ny traktat. Politisk synes jeg, der er en høj pris at betale. Det betoner vi selvfølgelig.

Jeg kan sige, at der arbejdes på højtryk for danske interesser på rigtig mange niveauer. På ministerniveau, på embedsmandsniveau og via diplomatiet – både i Bruxelles og i hovedstæderne, blandt andet via ambassaden i Berlin. Jeg har selv haft mange kontakter om dette inden for de sidste par uger, senest i Nordsverige, hvor jeg i sidste uge var til klimadialogmøde.

Hvis det ikke lykkes, ja, så må vi stemme imod og tage fat igen under anden behandlingen af forslaget. Her har Europa-Parlamentet under første behandlingen fremsat forslag om at fastholde den eksisterende definition af affaldsforbrænding med energiudnyttelse som bortskaffelse. Dermed vil affaldet ikke være omfattet af det indre markeds krav om fri bevægelighed. Dette krav kan vi selvfølgelig støtte, men jeg vil ikke – hvis det kan undgås – satse på, at Europa-Parlamentet opretholder kravet ved andenbehandlingen. Det blev nemlig vedtaget med et relativt lille flertal i førstebehandlingen, og en genfremsættelse kræver kvalificeret flertal af Parlamentets medlemmer – altså ikke bare et flertal blandt dem, der stemmer. Jeg tør heller ikke satse på, at kravet overlever i en eventuel forligsprocedure.

Der er nogle af de danske europaparlamentarikere, der har sagt: ”Den klarer vi nok i Parlamentet.” Vi er lidt lorne ved, om det holder. Derfor skal der arbejdes hårdt i de sidste uger.

Hvis det lykkes at komme igennem med de danske synspunkter, har jeg signaleret over for min tyske kollega og dermed formandskabet, at Danmark kan være fleksibel i forhold til en række andre elementer i formandskabets pakke.

Endelig vil jeg gerne lige nævne, at jeg er glad for, at danske synspunkter i forhold til farligt affald og spildolie er blevet fuldt imødekommet.

Der er altså tale om en sag, hvor der stadig væk knokles på alle ledder og kanter. Det er ikke til på nuværende tidspunkt at sige, hvor det ender.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om der ikke var et problem med miljøministerens argumentation om, at det kan påvirke vores kapacitet, hvis vi importerer affald, når regeringen samtidig spiller ud med et forslag om, at vi skal afbrænde affald på kraft/varmeværkerne.

Per Clausen var langt hen ad vejen enig i miljøministerens stærke

påpegning af de meget uheldige konsekvenser, det kunne få, hvis vi ikke kan forhindre import af affald.

Han var enig med Anne Grete Holmsgaard i, at der måske er lidt slør i, hvad regeringen generelt går ind for med hensyn til afbrænding af affald.

Er det rigtigt opfattet, at miljøministeren sagde, at hvis vi kunne opretholde muligheden for et forbud mod import af affald til Danmark til forbrænding, ville vi være indstillet på, at direktivet indeholdt nogle forringelser af miljøbeskyttelsen?

Per Clausen pegede på, at komiteproceduren gør, at det er usikkert, hvad det ender med.

Steen Gade var enig i meget af det, miljøministeren sagde, men ville koncentrere sig om mandatet. Han ville gerne vide, hvad det er, Danmark i givet fald kan sige ja til, hvis vi i Danmark får lov til at sige nej til import.

Han forstod, at vort argument for at sige nej ikke var et europæisk argument, at det er forkert at omdefinere definitionen af forbrænding med energiudnyttelse fra bortskaffelse til nyttiggørelse, men kun et spørgsmål om kapacitet. Gælder det for alle lande, eller kun for Danmark?

Niels Sindal var meget enig i det, miljøministeren havde fremlagt, og ville ligesom Steen Gade koncentrere sig om mandatet. Hvis miljøministeren går ned og kæmper for det, hun gerne vil, men ikke får medhold, og vi forventer, at der kommer en anden læsning, er det så sådan, at miljøministeren vil komme tilbage til Europaudvalget og forelægge et nyt mandat? Niels Sindal kunne støtte det forhandlingsoplæg, der var fremlagt i dag, men hvis vi bliver stemt ned, så skal vi tage stilling til, hvad det er, vi er parat til at give køb på. Det er der behov for at diskutere igen.

Miljøministeren svarede Per Clausen, at der ikke nødvendigvis er tale om forringelser, men vi kan give indrømmelser med hensyn til nogle ting, som vi gerne havde set var anderledes. Hvis vi må konstatere, at et flertal ikke er enig med Danmark i at fastholde affaldsdefinitionen, skal der skrues en pakke sammen. I den forbindelse vil vi prøve på at sikre, at landene – ikke bare Danmark – kan få lov til at sige: ”Vi skal først behandle vores eget affald. Kun hvis der er overkapacitet, kan der ske import.”

Der er i høj grad tale om, at vi indtager den holdning ud fra et miljøsynspunkt, idet vi ikke vil have alle de laster til at futte rundt på de europæiske veje. Det er ikke tilfældigt, at det er nogle af Tysklands mindre naboer, der er enige med os, men som bekendt er de lande ikke nok til at etablere et blokerende mindretal.

Miljøministeren svarede Steen Gade, at vi klart går efter, at alle landene får lov til at sige nej, under forudsætning af at de skal bruge deres kapacitet til at behandle deres eget affald, så vi ikke får ”affaldsturisme”.

Miljøministeren sagde i svaret til Niels Sindal, at hvis vi skal have en anden behandling, ville hun vende tilbage til Europaudvalget og drøfte med Europaudvalgets medlemmer: "Hvad gør vi så?" Hun tilføjede, at hun havde meget tæt kontakt til de danske medlemmer af Europa-Parlamentet, ikke mindst Dan Jørgensen, som sidder i Miljøudvalget.

Anne Grete Holmsgaard gentog, at trafik- og energiministeren har spillet ud i energiforhandlingerne med et forslag om, at affald kan brændes af i danske kraft/varmeværker. Det vil jo øge kapaciteten i Danmark aldeles markant. Hvis der er flertal for det, så falder hele vort argument med kapaciteten i affaldsforbrændingen jo til jorden.

Per Clausen var enig med Anne Grete Holmsgaard i, at vi må være sikre på, at de argumenter, regeringen vil anføre, er holdbare. Her syntes han, det var et meget vigtigt argument, at vi ikke vil have transporteret affald rundt i Europa.

Han ville godt have miljøministeren til at svare lidt mere præcist på, om man er villig til at acceptere, at der som led i en aftale bliver gennemført ændringer i forhold til affaldsområdet, som kan føre til en dårligere miljøbeskyttelse. Hvilken grad af sikkerhed vil vi have for, at der ikke sker forringelser i miljøbeskyttelsen?

Steen Gade ville gerne høre besvarelsen af det spørgsmål, Anne Grete Holmsgaard havde stillet.

Hvis man ser lidt affaldspolitisk på det i forhold til den europæiske tankegang, mente Steen Gade, vi skulle fastholde kampen mod at gå over til nyttiggørelse. Hvis man overhovedet skal give sig, syntes han faktisk ikke, det skal være efter den valgte model.

Niels Sindal sagde, at nu var det jo ikke Europa-Parlamentet, miljøministeren skulle forhandle med, det var Europaudvalget. Hvis den holdning, som miljøministeren går ind for, ikke bærer igennem i Ministerrådet, så ville han gerne mødes igen med miljøministeren i Europaudvalget og diskutere bl.a. det, som Steen Gade er inde på: Hvor er det så, vi skal give os?

Lone Dybkjær vidste, at hvis der ikke var en meget markant flertalsafgørelse i Europa-Parlamentet, så kunne Parlamentet ikke forkaste Kommissionens forslag ved andenbehandlingen, hvis ikke der indgås særlige kompromisser. Hun ville gerne vide, hvilket flertal i Europa-Parlamentet der var for at opretholde den eksisterende definition af affaldsforbrænding som bortskaffelse.

Hun kunne stadig ikke finde ud af, hvor miljøministerens smertegrænse lå.

Lone Dybkjær henviste til, at der dagen før var indgået en stor affaldsaftale med partierne, og spurgte, hvordan den forholdt sig til den forelig-

gende sag.

Miljøministeren mente slet ikke, den problemstilling, Anne Grete Holmsgaard rejste, var relevant, idet vi taler om dedikerede anlæg, som slet ikke er omfattet af affaldsdirektivet.

Anne Grete Holmsgaard gentog, at regeringen har foreslået, at affald kan afbrændes på kraft/varmeværker, fordi det er billigere, men så bliver der en større kapacitet på forbrændingsanlæggene, og det modarbejder miljøministerens argument om kapaciteten.

Miljøministeren sagde, at nu kunne hun godt se hvad Anne Grete Holmsgaard mente.

Miljøministeren gentog over for Per Clausen, at vi ikke bare kan forbyde import, for det er der ikke flertal for. Hun gentog ligeledes, at hun ikke mente, der var tale om miljøfordingelser, og at vi lægger afgørende vægt på, at der ikke bliver tale om forringelser. Kommer der forringelser, så stemmer Danmark imod.

På Lone Dybkjærs spørgsmål om, hvor regeringens bundlinje lå, svarede miljøministeren, at hvis vi bliver stemt ned med hensyn til import, så stemmer vi imod. Men der skal findes en løsning, og alle kræfter er sat ind på at finde den. Vi har i alle fora gjort opmærksom på, at det er en utrolig vigtig sag for Danmark. Hun havde drøftet sagen med den tyske formand, og han kunne godt se det politiske i sagen.

Hun forstod, at Steen Gade mente, vi skulle fastholde kampen mod import, men på et tidspunkt skal vi tage stilling til, hvad vi ellers vil gøre.

Miljøministeren gav igen Niels Sindal tilsagn om, at hun ville mødes med Europaudvalget, hvis hun ikke kom igennem med sit ønske på rådsmødet.

Miljøministeren svarede Lone Dybkjær, at det forlig, der var indgået mellem partierne dagen før, ikke havde noget med den foreliggende sag at gøre, for der havde man bevidst holdt EU-reguleringen udenfor. Men de partier, som har indgået forliget, mødes igen senere og diskuterer forbrænding.

Per Clausen kunne – i modsætning til det, der stod i hans oprindelige papirer – efter drøftelsen i Europaudvalget ikke støtte mandatet på affaldsområdet. Han mente nemlig, det var kommet ret tydeligt frem i drøftelsen, at den strategi, man har valgt for at forsvare modstanden mod import, kan vise sig at ramme os som en boomerang, og han mente, det var for uklart, hvad regeringen vil acceptere. Hertil kommer den øgede anvendelse af komitéprocedure. Alt i alt gjorde det, at Enhedslisten ikke kunne støtte forhandlingsoplægget.

Steen Gade kunne ikke gå med til forhandlingsoplægget og fastholdt, at vi skulle holde fast ved den nuværende definition med bortskaffelse, idet han mente, at der var en endnu større risiko ved den strategi, miljøministeren havde lagt op til.

Miljøministeren svarede Steen Gade, at den strategi, regeringen har lagt op til, går ud på, at vi i første række går ind for den nuværende definition, men det synspunkt er der ikke opbakning til. Så har vi to muligheder. Enten kan vi stå 100 procent på vort synspunkt og så håbe på, at Parlamentet kan få det gennemført. Det er der gode mennesker, der anbefaler. Regeringen har ment, at risikoen er for stor for, at Parlamentet ikke kan samle det fornødne flertal. Risikoen er for stor, hvis vi siger alt eller intet. Derfor er vi nødt til også at prøve at håndtere det i Rådet for at finde en løsning, som gælder for alle europæiske lande – ikke kun for Danmark. Vi har foreløbig fået en løsning for husholdningsaffald, men vil gerne have den for alt affald.

Anne Grete Holmsgaard mente stadig ikke, henvisningen til kapacitet giver os ret til at sige nej til import, medmindre vi kan bevise, at vi mangler kapacitet. Og det gør vi ikke, hvis det forslag, som er fremsat af en anden minister om afbrænding på kraft/varmeværker bliver vedtaget.

Lone Dybkjær ville gerne have præciseret, hvad forskellen på Steen Gades og miljøministerens udlægning er.

Miljøministeren gentog over for Anne Grete Holmsgaard, at for et år siden regnede vi med, at vi have 10 pct. overkapacitet, men nu har vi kun den kapacitet, vi skal bruge.

Miljøministeren sagde i svaret til Lone Dybkjær, at sådan som hun opfattede det, mente Steen Gade, at vi bør holde fast i, at vi siger nej til import, punktum, affaldsdefinitionen skal ikke ændres. Vi ved stensikkert, at det synspunkt er det ikke muligt at samle opbakning til. Det er heller ikke muligt at samle et blokerende mindretal. Så kan man vælge to strategier. Hvis det bliver nej til den strategi, regeringen har valgt, er det ærgerligt. Så må vi se, hvad der sker i Parlamentet.

Steen Gade mente, regeringen fjernede miljøsynspunktet, og sagde, at hvis vi skal have nationale særordninger, må vi begrunde dem i miljøhensyn.

Han var enig med Anne Grete Holmsgaard i, at regeringens kapacitetssynspunkt bliver undergravet af regeringens eget forslag om at afbrænde affald på kraft/varmeværker. Kan man få et tilsagn om, at regeringen vil trække det forslag?

Lone Dybkjær mente ikke, hun fik svar på, hvilke partier eller medlemmer i Europa-Parlamentet der gik ind for at bevare den nuværende affaldsdefinition.

Niels Sindal gentog, at regeringens strategi går ud på det, der står på side 17 og 18 i samlenotatet. Det kan Socialdemokraterne støtte. Men hvis vi bliver stemt ned, vil Socialdemokraterne gerne drøfte sagen igen.

Miljøministeren var ikke enig med Steen Gade i, at regeringen fjerner miljøsynspunktet. Hun havde i alle de drøftelser, hun havde haft, henvist til, at

vi ikke ønsker transport af affald på Europas veje. Det er da et miljøsynspunkt, og det er et politisk synspunkt.

Hvis virkeligheden i Danmark er, at på grund af fremgang i erhvervene og byggeriet er den 10 pct. overkapacitet, vi havde, ikke længere til stede, er det da fornuftigt at drøfte, om vi skal bygge nye affaldsforbrændingsanlæg eller prøve at afbrænde noget af affaldet på kraft/varmeværker, men den diskussion hører hjemme i en anden sammenhæng.

Miljøministeren svarede Lone Dybkjær, at hun ikke havde fuldt overblik over, hvordan stemmerne stod i Europa-Parlamentet. Hun mente, der var tale om at, EPP-gruppen stemte imod, men der var også andre.

Miljøministeren gentog i svaret til Niels Sindal, at regeringen vil drøfte sagen igen med Europaudvalget, hvis vi bliver stemt ned. Hun havde også som det første klokkeklart sagt, at hvis vi ikke bliver imødekommet med hensyn til import, så stemmer vi imod. Så må slagsmålet stå i Parlamentet ved anden behandling, og inden da vil miljøministeren tale med Europaudvalget. Miljøministeren erklærede sig i øvrigt meget enig i det, Niels Sindal sagde, men det er en vanvittig svær sag, for der er ikke stemmer nok for vort synspunkt. Derfor kører vi stærkt på formandskabet.

FO

2. Forslag til direktiv om miljøkvalitetsstandarder på vandområdet samt ændring af vandrammedirektivet (prioriterede stoffer)

Politisk enighed

KOM (2006) 0397, KOM (2006) 0398

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 20)

KOM (2006) 0397 – bilag 1 (grundnotat af 6/10-06)

KOM (2006) 0397 – bilag 2 (revideret grundnotat 29/3-07)

KOM (2006) 0398 – bilag 1 (grundnotat af 6/10-06)

KOM (2006) 0398 – bilag 2 (revideret grundnotat 29/3-07)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 50, side 172 (forelagt EUU 13/10-06 under punktet "Siden sidst")

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

Direktivforslaget om miljøkvalitetskrav er en udfyldning af vandrammedirektivet, som skal medvirke til at fastsætte, hvad der forstås ved god kemisk tilstand i vand. Forslaget fastsætter således de konkrete, juridisk bindende miljøkvalitetskrav for 41 stoffer, hvoraf de 13 udpeges som prioriterede farlige stoffer, dvs. stoffer som er omfattet af vandrammedirektivets bestemmelser om udfasning.

Regeringen kan støtte, at der med forslaget fastsættes krav for 23 stoffer, som i dag ikke er omfattet af krav – hverken i EU eller i Danmark. Jeg kan også støtte, at man for de resterende 18 stoffer indfører strengere krav for

5 af disse og uændrede krav for 10 i forhold til, hvad der gælder i dag i EU og i Danmark.

Tilbage er så tre stoffer, hvor der fastsættes lempeligere krav end hvad der er gældende i dag i Danmark. Jeg kan godt acceptere de to, hexachlor-cyclohexan/ferskvand og trichlorbenzener, fordi det forbedrede datagrundlag, vi har i dag, berettiger, at man bruger en mindre sikkerhedsfaktor end den, de gældende danske krav er baseret på. Det er der altså fagligt belæg for.

Tilbage er ét stof – DDT – hvor det foreslåede krav ikke er tilfredsstillende for Danmark. Danmark har under forhandlingerne arbejdet for en ned-sættelse af de foreslåede 0,025 mikrogram/l – som er det gældende krav i EU – til 0,002 mikrogram/l svarende til det gældende danske krav.

Selv om jeg må konstatere, at der ikke er udsigt til at få ændret DDT-kravet, må man sige, at de foreslåede miljøkvalitetskrav samlet set er udtryk for en markant forøgelse af beskyttelsesniveauet. Og da der er tale om et minimumsdirektiv, vil Danmark kunne opretholde vores strengere DDT-krav. I øvrigt kan jeg oplyse, at DDT slet ikke må anvendes i Danmark i dag, og at stoffet stort set ikke findes i vandmiljøet.

For de stoffer, som akkumuleres i sediment og biota, har formandskabet i kompromisforslaget ændret medlemsstaternes forpligtelse, således at de skal træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at der ikke sker en væsentlig forøgelse af koncentrationen af stofferne i sediment og biota. Jeg vil lægge vægt på, at vi fastholder formuleringen fra de gamle datterdirektiver, hvor medlemsstaterne skal sikre, at der ikke sker en væsentlig forøgelse af koncentrationen. Men jeg må medgive, at den nye formulering – ”træffe foranstaltninger med henblik på at sikre” – er den gængse terminologi i vandrammedirektivet. Derfor er det ikke mærkeligt, at det er den, vi finder her.

Jeg har noteret mig, at Europa-Parlamentet har foreslået en række yderligere stoffer omfattet af forslaget til direktiv, og at flere listes som prioriterede farlige stoffer. I 2001 besluttede Rådet sammen med Parlamentet, at stofferne på den foreliggende liste er dem, der giver anledning til størst bekymring. Vi blev derfor enige om, at reguleringen af netop de her 41 stoffer skulle på plads som det første, mens flere stoffer vil komme til i forbindelse med de forestående revisioner.

Jeg ser også gerne, at flere stoffer bliver omfattet, og vil være åben for en udvidelse, hvis det faglige grundlag er på plads. Jeg synes bare ikke, vi skal forsinke vedtagelsen af forslaget her, og hvis vi åbner for at inddrage flere stoffer her og nu, frygter jeg, at processen bliver sat i stå, mens vi venter på at få tilvejebragt det faglige grundlag.

FO Samlet set er der tale om en vigtig udfyldning af vandrammedirektivet og en væsentlig forbedring af beskyttelsesniveau, og jeg er derfor indstillet på

at støtte vedtagelsen af en fælles holdning.

Per Clausen forstod, at miljøministeren var positiv over for Europa-Parlamentets ønske om at få flere stoffer med, men mente, at det ville være problematisk at slås for det nu. Ser miljøministeren et tidsperspektiv for, hvornår det i givet fald kan ske?

Hvordan stiller miljøministeren sig til, at man laver nogle grænser for de kumulerede effekter af forskellige prioriterede stoffer, eller i hvert fald fastsætter, at de enkelte medlemslande skal kunne fastsætte grænser, hvis man kan konstatere kumulerede effekter, så man kan bruge den viden, man får?

Steen Gade var overordnet enig i det, miljøministeren sagde, men havde to spørgsmål.

Regeringen fremhæver to ting, som kan trække i retning af, at vi ikke kan leve op til kravene i 2025. Det ene drejer sig om punktkildeudledningerne, som er omtalt side 28 i samlenotatet. Han gik ud fra, at det bl.a. handler om Kærgård plantage. Betyder det, der står, at vi ikke mener, vi kan levere varen i 2025, eller hvorfor er der de betragtninger om, at man skal passe på, at det ikke går for hurtigt?

Vedrørende sedimenter i forbindelse med skibstrafik og opmudring mener vi tilsyneladende, at vi skal have undtagelsesbestemmelser også efter 2025. Det havde han svært ved at forstå, idet der på det tidspunkt vil være et forbud mod anvendelse af DDT.

Niels Sindal kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Miljøministeren svarede Per Clausen, at direktivet allerede skal revideres i 2008, og i takt med, at der ligger et fagligt grundlag, må vi prøve at få nogle flere stoffer gjort til prioriterede stoffer. Vi vil ikke kæmpe for det nu, idet det risikerer at forsinke processen.

Listen skal tage hensyn til stoffets giftighed, dets nedbrydelighed og dets mulighed for ophobning. Medlemslandene skal iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre, at der ikke sker en væsentlig stigning i koncentrationen af prioriterede stoffer i sedimenter og biota.

Med hensyn til punktkildeudledninger og Kærgård plantage svarede miljøministeren Steen Gade, at fristen i 2025 fremgår af det gældende vandrammedirektiv. På det punkt ligger der ikke nye signaler.

Per Clausen spurgte, om udsættelsen indebærer, at der kommer en præcis tidsgrænse, eller skal man blot dokumentere, at man er inde i en positiv udvikling, hvorefter man kan udsætte det uendeligt. Det er vigtigt, at vi ikke undergraver vandkvaliteten, og det drejer sig ikke bare om danske forhold.

Steen Gade mente ikke, miljøministeren havde svaret på hans to spørgsmål. Han gjorde opmærksom på, at de ikke vedrører mandatet, som han støttede. Han forstod ikke, hvorfor regeringen fremfører, at det er meget vig-

tigt at have overgangsområder for punktkildeudledninger. Han havde forstået, at der var en tidsfrist til 2025 – hvis han ikke havde ret i det, ville han gerne rettes – og så forstod han ikke, hvorfor der skulle være overgangsordninger for f.eks. Kærgård plantage.

Vedrørende skibstrafik og opmudring står der i notatet, at det fortsat skal reguleres efter vandrammedirektivets bestemmelser, herunder eventuelt gennem anvendelse af direktivets undtagelsesbestemmelser, der sikrer en passende afvejning af miljømæssige og socio-økonomiske hensyn. For ham at se lugtede det af, at det var Finansministeriet, der styrede.

Miljøministeren svarede Per Clausen, at hun ikke syntes, det var tidspunktet til at tage den helt store diskussion om vandrammedirektivet. Når der foreligger en indsatsplan i 2009 og nogle handlingsplaner i 2010, vil der komme en diskussion. Vi har sendt det ud til høring, hvor der er et halvt år til at svare, men problemet er, at EU er blevet forsinket.

Miljøministeren svarede på Steen Gades spørgsmål vedrørende overgangsområder for punktkildeudledninger, at målingerne skal finde sted, hvor stofferne udledes, ikke ude i bassinet, for så kommer man til at sætte grænserne på et uhensigtsmæssigt niveau. Lige dér, hvor stoffet udledes, kan koncentrationen accepteres at være højere end 500 eller 1.000 meter ude.

3. Gennemgang af EU's kvotehandelssystem

Rådskonklusioner

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 30)

Miljøministeren: Punktet forelægges som sagt til orientering

Formandskabet har sat punktet på dagsordenen til rådsmødet med henblik på vedtagelse af rådskonklusioner. Rådskonklusionerne skal fungere som input til Kommissionens arbejde med et forslag til revision af kvotedirektivet. Kvotedirektivet skal som bekendt revideres for perioden efter 2012.

Jeg kan generelt støtte formandskabets udkast til konklusioner, der ligger på linje med de danske synspunkter på revisionen af EU's kvotehandelssystem.

Regeringen ser kvotesystemet som et centralt virkemiddel for en ambitiøs klimaindsats, og kvotedirektivet skal – også efter 2012 – sikre en så omkostningseffektiv indfrielse af de fremtidige klimamål som muligt. Derudover mener regeringen, at EU's kvotesystem kan bidrage til regeringens vision om, at Danmark på lang sigt skal frigøre sig fra fossile brændstoffer til fordel for vedvarende energi.

Det er derfor vigtigt, at EU fortsætter udviklingen af et effektivt fungerende kvotesystem og af de markedsbaserede mekanismer for CO₂-reduktioner, som efterlever forurenere betaler princippet. Regeringen mener,

at revisionen af kvotedirektivet skal øge harmoniseringen af tildelingskriterierne mellem medlemslandene, både for eksisterende og nye installationer.

Miljøministeriet har i sidste uge offentliggjort en konsulentrapport som viser, at tildeling af gratis CO₂-kvoter til nye anlæg i elsektoren vil gøre det dyrere at nå klimamålsætningen, og at gratistildelingen eksempelvis stiller vindkraft dårligere end kulkraft, fordi der kun tildeles kvoter til teknologier, som udleder CO₂.

På Miljøministeriets initiativ er rapportens konklusioner i sidste uge blevet præsenteret for EU-Kommissionen og de øvrige medlemslande med henblik på at starte en debat om det hensigtsmæssige i at tildele CO₂-kvoter til nye anlæg i elsektoren. Jeg vil også på dette punkt arbejde for, at kvotesystemet efter 2012 vil tage større hensyn til miljøet og samtidigt være omkostningseffektivt.

Regeringen finder det derfor centralt, at tildelingen af gratiskvoter bør reduceres betydeligt – gerne 100 pct. – til fordel for obligatoriske minimums-satser for bortauktionering af kvoter. Bortauktionering vil modvirke de såkaldte ”windfall”-profitter, hvor virksomheder eller hele brancher får utilsigtede fortjenester som direkte konsekvens af, at staten har tildelt dem gratis kvoter.

CO₂-lagring i undergrunden kan komme til at spille en rolle i revisionen af kvotedirektivet. I første omgang lægges op til, at mulighederne for CO₂-lagring skal afklares. Det er i den forbindelse regeringens holdning, at anlæg med lagring af CO₂ i undergrunden kan inkluderes i kvotesystemet – men under klar forudsætning af sikkerhed for teknologiens miljømæssige integritet og under forudsætning af, at det juridiske ansvar er fuldt afklaret. CO₂-lagring i undergrunden må desuden ikke tilsidesætte indsatsen for vedvarende energi og energieffektivitet.

Det er vigtigt for regeringen, at der lægges op til, at EU's kvotesystem kan kobles til fremtidige lignende kvotehandelssystemer i andre lande eller regioner.

Regeringen støtter endelig, at der i forbindelse med revisionen af kvotedirektivet arbejdes for en harmoniseret fortolkning af supplementaritetsprincippet.

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at problemet er, at kvotehandelssystemet faktisk ikke flytter investeringerne hen til vedvarende energi og energieffektivitet, men giver investeringstilskud til teknikker, som anvender fossilt brændstof. Systemet er altså konserverende frem for dynamisk.

Hun var ikke sikker på, at det var klogt at prøve at få flere stoffer, f.eks. metan, ind i kvotehandelssystemet, og pegede på, at der er andre typer af international regulering, som vi faktisk har succes med.

Hun mente, der var et hul, når man kan købe sig til kvoter. Der er brug

for at stramme det op, så det hul bliver mindre.

Hun var klar over, at det gav større sikkerhed for investeringerne, når man kan give kvoter, som varer 10 år, men det betyder, at vi skyder loftet over udslippet 10 år frem. Hun var bekymret for den lange tidsperiode, idet hun pegede på, at der hele tiden sker en teknologisk udvikling.

Kvotesystemet fungerer ikke i forhold til energieffektivitet. Derfor ville hun gerne vide, hvilke motivmekanismer Miljøministeriet havde arbejdet på at få indført.

Ministeren sagde ikke noget om CO₂-udslippet fra biler, men Anne Grete Holmsgaard gik ud fra, at biobrændstof ikke kan udfylde en del af de 120 grams udslip, der er tale om i 2012, og pegede på, at da man lavede de oprindelige regler, var biobrændstof ikke med.

Per Clausen var ligesom Anne Grete Holmsgaard skeptisk over for, om det er velovervejnet at tage andre stoffer med ind under CO₂-begrænsningen og dermed give virksomhederne lov til at købe en ret til at forurene, idet han pegede på, at der er andre metoder, der kunne være effektive. I øvrigt tilføjede han, at miljøministeren selv havde anført nogle gode argumenter om, at det eksisterende kvotesystem ikke fungerede ret godt.

Steen Gade kunne tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg.

Miljøministeren kunne sagtens følge Anne Grete Holmsgaards analyse af, hvad der er af problemer i kvotedirektivet. Vi har valgt at spille ud med, at vi gerne ser gratiskvoterne reduceret med 100 pct., men kan også acceptere en noget mindre procent. Miljøministeren forventede, at Kommissionen til rådsmødet i oktober ville komme med et nyt forslag, så der bliver lejlighed til at diskutere sagen igen.

Vi skal have endnu flere stoffer ind under en eller anden form for kvoter.

Miljøministeren var lidt forbavset over at høre, at Per Clausen stillede spørgsmål stegen ved, om kvotesystemet overhovedet var anvendeligt. Hun mente stadig, det var et virksomt system, hvis kvoterne blev brugt rigtigt, idet kvotehandelen sætter en pris på udledningen af CO₂. I USA regner man med inden for 18 måneder at have en eller anden form for kvotehandel på plads. Hun var enig i, at der er problemer med systemet, og at det har svagheder, men hun syntes bestemt, det var et af de instrumenter, vi skulle holde fast i.

Miljøministeren kunne godt forstå det, Anne Grete Holmsgaard sagde om, at det var problematisk at give kvoter for en så lang periode, idet mange forudsætninger kunne ændre sig undervejs, men heroverfor står hensynet til industriens investeringer. Industrien må have tillid til, at perioden ikke bliver for kort.

Miljøministeren var enig i, at den danske position må være, at bio-

brændstof ikke bliver en del af de 120 gram. I øvrigt mente hun, man var enige om biobrændstoffer. Det er vigtigt, at man ikke sætter sig urealistisk høje mål. Der bør være tale om certificering, og det skal være bæredygtigt.

Anne Grete Holmsgaard var glad for, at man ville vende tilbage til sagen, idet hun mente, det er meget vigtigt, at vi får en ordentlig analytisk tilgang til den og får en diskussion af den, inden vi fastsætter en linje, som kan lyde indlysende, men som måske bringer os ud ad et forkert spor.

Miljøministeren sagde til Anne Grete Holmsgaard, at man godt kunne aftale, at miljøministeren inviterede til en drøftelse med partierne ovre hos hende i ministeriet om kvotedirektivet, således at nogle af dem, der var inde i teknikken, kunne deltage. For vi vil gerne have kvotedirektivet til at fungere bedst muligt.

4. Biodiversitet: Forberedelse af 9. partskonferencen under biodiversitetskonventionen (CoP9), 19.-30. maj 2008

Rådskonklusioner

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 34)

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotatet.

5. Nye perspektiver for EU's miljøpolitik

Rådskonklusioner

KOM (2007) 0225, KOM (2007) 0140

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 39)

KOM (2007) 0140 – bilag 2 (grundnotat af 25/5-07)

KOM (2007) 0140 – bilag 1 (anmodning til Miljø- og planlægningsudvalget om en udtalelse)

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotatet.

Steen Gade syntes ikke, det var imponerende at læse, hvad der var af nye initiativer, idet man snakker om det, man begyndte at snakke om for ti år siden. Målet må være absolut afkobling. Han syntes, regeringen indtog en valen holdning til markedsbaserede instrumenter. Han mente, regeringen meget mere offensivt burde forlange et udspil vedrørende teknologisk innovation og se på ressourceforbruget og den globale påvirkning.

Miljøministeren nævnte i svaret til Steen Gade, at der forrige uge havde været et uformelt miljøministermøde i Essen, hvor man lige præcis havde beskæftiget sig med noget af det, Steen Gade efterlyste, bl.a. afkobling. Hendes opfattelse var, at holdningen var vendt fuldstændig i forhold til for et år siden. Det skal vi selvfølgelig spille på fra dansk side.

Steen Gade kunne godt se, at der stod noget om grøn erhvervs politik i

konklusionerne fra det møde, som miljøministeren fortalte om, men han refererede til de rådskonklusioner, som man ville vedtage på det kommende møde, og de var ikke særligt perspektivrige. Man bør virkelig prøve at sætte nogle nye mål i relation til den globale udvikling.

Miljøministeren var enig med Steen Gade i, at man bør sætte ind på bedre miljøteknologi, men glædede sig over, at i løbet af de sidste 12 måneder havde sagen kørt på stats- og regeringschefplan, og der var meget stor opmærksomhed om den, hvilket vi selv havde bidraget til.

FO 6. Forslag til forordning om forbud mod eksport og sikker opbevaring af kviksølv

Politisk enighed

KOM(2006) 0636

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 46)

KOM (2006) 0636 – bilag 3 (revideret grundnotat af 29/3-07)

KOM (2006) 0636 – bilag 2 (grundnotat af 6/12-06)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 130, side 643 (forelagt EEU 15/12-06 under punktet "Siden sidst")

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

Formandskabet har sat forslaget på dagsordenen med henblik på politisk enighed.

Med forslaget indføres et forbud mod eksport af metallisk kviksølv fra Fællesskabet, og der fastsættes bestemmelser, der skal sikre, at det pågældende kviksølv ikke vender tilbage til markedet, men oplagres sikkert. Det grundlæggende formål er således at begrænse yderligere tilførsler til den globale mængde af kviksølv.

I kompromisforslaget har formandskabet imødekommet Danmarks ønsker om at sikre, at deponeringsdirektivets bestemmelser finder anvendelse på midlertidig oplagring af kviksølv.

Danmark har arbejdet for at få udvidet eksportforbudet til også at omfatte kviksølv i kemiske forbindelser og i produkter. Formandskabet har ikke imødekommet de danske ønsker på dette punkt. Kommissionen har afvist en udvidelse med den begrundelse, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at analysere konsekvenserne på grund af manglende data. Det har på den baggrund ikke været muligt at vinde tilslutning til det danske ønske om en udvidelse.

FO Jeg kan støtte formandskabets kompromisforslag, som med eksportforbudet og opbevaringskravene er et vigtigt skridt i retning af at begrænse anvendelse og spredning af kviksølv i vores miljø.

Per Clausen forstod det på den måde, at miljøministerens synspunkt – som han i givet fald støttede – var, at målsætningen er, at vi på et tidspunkt får et forbud mod eksport af kviksølvholdige produkter, men at vi starter blidere, idet vi derved får begrænset nogle af skadevirkningerne.

Niels Sindal kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

7. Forslag til rådsbeslutning om fællesskabets deltagelse i forhandlinger om internationale regler og procedurer vedrørende ansvar og erstatning under Cartagena-protokollen om biosikkerhed

Vedtagelse

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 50)

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotatet.

Steen Gade tilkendegav, at han ikke var enig i, at Kommissionen ikke bør have kompetence. Han var bange for, at vi var kommet til at indtage det standpunkt, fordi vi har indtaget det i hvalsagen, som var styret af helt andre interesser.

8. Gennemgang af fællesskabets strategi for reduktion af CO₂-emissioner fra personbiler

Rådskonklusioner

KOM (2007) 0019

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 53)

KOM (2007) 0019 – bilag 2 (revideret grundnotat af 26/3-07)

KOM (2007) 0019 – bilag 1 (grundnotat af 27/2-07)

Udvalgsmødereferat

Alm. del (06) – bilag 217, side 861 (forelagt EEU 9/2-07 under punktet "Siden sidst")

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotatet.

FO

9. Ansøgning om godkendelse til markedsføring i EU af genetisk modificeret kartoffel (C/SE/96/3501) i henhold til udsætningsdirektivet

Vedtagelse

KOM (2007) 0336

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 58)

Alm. del (06) – bilag 79 (supplerende grundnotat om komitésagen af 29/11-06)

Alm. del (041) – bilag 130 (grundnotat om komitésagen af 25/1-05)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

Folketinget er tidligere blevet orienteret om sagen i forbindelse med

de danske svar på høringer og i forbindelse med afstemningen i komitéprocedure den 4. december 2006, hvor der ikke var kvalificeret flertal i komiteen for Kommissionens forslag om at godkende markedsføring af den genetisk modificerede stivelseskartoffel.

Da Kommissionen ikke har kunnet få vedtaget forslaget i komiteen, forelægges sagen nu for Rådet.

Ifølge forslaget gives der tilladelse til dyrkning og produktion af stivelse til tekniske formål samt anvendelse af kartoffelpulp til foder og gødning. De svenske myndigheder har indstillet ansøgningen til godkendelse, og de danske eksperter vurderer, at der ikke kan forventes uønskede økologiske eller sundhedsmæssige konsekvenser for mennesker, dyr eller planter ved markedsføring og dyrkning af kartofflen i Danmark.

Kartofflen er blevet tilført et gen, der medfører antibiotikaresistens. Ifølge de danske regler gives der ikke tilladelse til GMO'er, der indeholder antibiotikaresistensmarkørgener, og Kommissionens dokument om antibiotikaresistensmarkørgener er endnu ikke godkendt af medlemslandene.

FO På den baggrund vil vi fra dansk side stemme imod Kommissionens forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring.

Per Clausen var enig i miljøministerens konklusion, nemlig at vi skal stemme imod, men kunne godt tænke sig at få afklaret, om miljøministeren mente, det er tilfredsstillende ud fra et sikkerhedssynspunkt, at det tilsyneladende er EFSA, som afgør, om der er resistens over for antibiotika. Eksperterne er ikke altid enige. Derfor ville han være glad for, at der også var eksperter med, som havde en sundhedsmæssig indgangsvinkel til sagen.

Steen Gade kunne tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg

Niels Sindal kunne ligeledes tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg.

Miljøministeren var klar over, at hun og Per Clausen så forskelligt på EFSA og GMO'er, men det står fast, at Danmark har regler, og det er dem, der gælder.

Per Clausen forstod, at miljøministeren var enig med ham i, at man ikke kunne godkende GMO'er, som var resistente over for antibiotika, men ville være helt sikker på, at miljøministeren ville fastholde det synspunkt, på trods af at Kommissionen mener, at hvis EFSA kan godkende det, er det i orden. Synes miljøministeren ikke, det vil være klogt også at inddrage WHO og den internationale lægemiddelstyrelse i vurderingen?

Per Clausen spurgte, om miljøministeren var enig med ham i, at når vi har et forbud mod at anvende og udsætte GMO, som indeholder antibiotika, skal det forstås bogstaveligt. Han pegede på, at man i anden sammenhæng havde fået et svar om, at nogle antibiotika blev meget sjældent brugt, men de

indgår i beredskabet mod malariaresistens og tuberkulose.

Miljøministeren mente ikke, vi var i færd med at undergrave dele af GMO-reglerne. Hun svarede Per Clausen, at EFSA er den europæiske institution, som ud fra et sikkerhedshensyn skal afgøre, om et stof udgør et stort eller et lille problem. Det er den faglige enhed, vi har i Europa.

FO **10. Forslag til ændring af forordning om implementering af Rotterdamkonventionen om forudgående samtykke**

Forventes vedtaget på et senere rådsmøde

KOM(2006) 0745

Rådsmøde 2812 – bilag 1 (Samlenotat side 70)

KOM (2006) 0745 – bilag 3 (revideret grundnotat af 24/4-07)

KOM (2006) 0745 – bilag 2 (grundnotat af 22/12-06)

Udvalgsmødereferat

Alm. del (06) – bilag 217, side 862 (forelagt EEU 9/2-07 under punktet "Siden sidst")

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg.

Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 28. juni, men det indkommende portugisiske formandskab har oplyst, at de håber på at nå til 1. læsningsenighed med Europa-Parlamentet om forslaget.

FO Jeg mener, at det er uproblematisk at udvide hjemmelsgrundlaget til også at omfatte artikel 133 om den fælles handelspolitik.

Jeg har forståelse for problemerne med, at mange lande ikke svarer på konkrete anmodninger om forudgående samtykke. For eksempel giver det dårlig mening for en række lande uden for EU, at deres administration skal belastes af anmodninger om forudgående samtykke vedrørende stoffer, der ikke er omfattet af Rotterdamkonventionen.

Det er afgørende, at Fællesskabet kun giver tilladelse til at eksportere PIC-stoffer i situationer, hvor:

- der foreligger samtykke fra importlandet,
- eller importlandets nationale myndigheder direkte har taget positivt stilling til, at stoffet anvendes i landet, f.eks. i form af en godkendelse,
- eller har taget stilling indirekte f.eks. i form af dokumentation for, at et stof for nyligt har været anvendt i eller importeret til det pågældende land, og der ikke er foretaget reguleringsindgreb. Dog bør det være et krav, at eksport på grundlag af indirekte dokumentation kun kan ske i en begrænset periode, hvorefter der skal foreligge samtykke eller direkte dokumentation.

Dette er i overensstemmelse med reglerne i Rotterdamkonventionen.

De samme krav skal gælde for eksport af PIC-kandidatstoffer til ikke-OECD-lande.

Derimod mener jeg, det er i orden at give mulighed for at eksportere

PIC-kandidatstoffer til OECD-lande uden forudgående anmodning om samtykke, hvis blot der foreligger direkte eller indirekte dokumentation, og der ikke er taget skridt til et forbud.

Per Clausen erkendte, at det var et argument for at tage sagen op, at den europæiske industri føler sig belastet, men mener miljøministeren, vi kan være fuldstændig sikre på, at der ikke åbnes op for en uhensigtsmæssig eksport af disse stoffer? Han pegede på, at der i samlenotatet står, at der ved eksport til OECD-lande kan gives tilladelse til eksport, hvis der foreligger officiel dokumentation i form af importlicens, registrering eller tilladelse eller for at kemikaliet for nyligt har været benyttet eller importeret, og der ikke er taget skridt til et forbud. Giver det ikke et hul?

Steen Gade mente, vi med åbne øjne havde besluttet, at landene skulle give en tilladelse, for at give dem en større mulighed for at sige nej. Hele ideen er jo at beskytte landene. Nu vil man lave nogle lidt indviklede modeller, hvor man reelt accepterer eksport, selv om landene ikke siger ja. Han havde bedre forstået, hvis Kommissionen havde foreslået, at vi skulle give støtte til de pågældende landes miljømyndigheder, så de kunne tage stilling til sagerne.

Niels Sindal anså forslaget for meget problematisk og var bekymret for, at regeringen er parat til at lave undtagelser. Han betegnede forslaget som en ladeport. Det er ikke fair over for de lande, som måske ikke har sagt ja eller nej, fordi de ikke har de fornødne kompetencer.

Miljøministeren pointerede, at hvis landene har sagt nej, må der ikke eksporteres. Det drejer sig kun om de tilfælde, hvor landene ikke svarer på henvendelser.

Hun mente ikke, der, som Niels Sindal sagde, var tale om en ladeport, og mente ikke, der lægges op til et svagere beskyttelsesniveau. Som udgangspunkt vil vi fastholde, at der skal foreligge udtrykkeligt samtykke. Men hvis landene ikke vil svare, når det drejer sig om stoffer, der ikke er omfattet af konventionen, så må man eksportere til OECD-lande, blot der foreligger direkte eller indirekte dokumentation og ikke er taget skridt til et forbud. Vi mener dog, at eksport på grundlag af indirekte dokumentation kun kan ske i en begrænset periode. Derfor mente miljøministeren, Niels Sindals bekymring var ubegrundet.

Per Clausen mente, forslaget måtte opfattes som et tilbageskridt, og forstod stadig ikke helt, hvorfor Danmark går med til det.

Steen Gade syntes stadig, man lægger op til at benytte undtagelsesbestemmelser i Rotterdam-konventionen, som man ikke har benyttet før, og vil give tilladelse til eksport på visse områder uden at der foreligger samtykke. Han var tilhænger af, at hjemmelen også skal være artikel 113. Han forstod

godt, at man ville gennemføre ændringerne, fordi landene ikke svarer, men det er der vel en grund til.

Som sagen foreligger oplyst på nuværende tidspunkt, kunne Steen Gade ikke gå med til forhandlingsoplægget.

Niels Sindal sagde, at det stadig væk var hans holdning, at forslaget var et tilbageskridt, som Per Clausen er inde på – ladeport eller ikke ladeport.

Lone Dybkjær forstod godt synspunktet vedrørende OECD-landene, men henviste til, at der i notatet står: "Som følge af de administrative problemer med at indhente samtykke kan Danmark støtte, at eksport dog undtagelsesvist tillades for en meget kort periode uden direkte konkret stilling, hvis der foreligger dokumentation fra importlandets nationale myndigheder for, at et stof for nyligt har været anvendt i eller importeret til det pågældende land, uden at der er foretaget reguleringsindgreb." Hvad indebærer det? Lone Dybkjær henviste til, at Danmark hidtil har været ret negativ over for eksport fra de rige til de fattige lande, og ville gerne vide, hvad begrundelsen er for, at vi nu vil give lov til det. Hvor kommer presset fra?

Miljøministeren svarede Per Clausen, at man ønsker reglerne ændret, fordi EU er udsat for åbenlyse urimeligheder. Hun mente stadig ikke, vi åbner en ladeport, og med hensyn til OECD-landene er der tale om lande, der i almindelighed har styr på tingene, så der er grænser for, hvor mange administrative henvendelser der er nødvendige. OECD-landene har ikke brug for hjælp. De vil bare ikke bruge kræfter på at svare.

Niels Sindal havde læst papirerne sådan, at det ikke kun drejer sig om OECD-landene.

Steen Gade bad miljøministeren redegøre for, på hvilke områder det gælder ikke-OECD-lande, og forklare, hvorfor vi går ind for det.

Per Clausen oplyste, at Enhedslisten ikke kan støtte regeringens forhandlingsoplæg, medmindre svaret på Steen Gades spørgsmål kunne overbevise ham.

Lone Dybkjær kunne godt forstå, det var irriterende, at et land ikke svarer, men hvorfor har vi ændret opfattelse, siden vi krævede udtrykkeligt samtykke?

Miljøministeren gav ordet til en **embedsmand**, som sagde, at det, forslaget går ud på, er, at EU's overimplementering af PIC-konventionen blødes op. EU har sagt, at PIC-kandidatstoffer behandles på samme måde som PIC-stoffer. Det har medført, at en række OECD-lande har sagt, at de ikke gider svare på EU-landenes anmodning om samtykke vedrørende en række stoffer, som ikke er omfattet af konventionen. Det bliver vi nødt til at tage konsekvensen af. Det kan ikke være rigtigt, at den europæiske industri forhindres i at eksportere til USA med det resultat, at den japanske industri overta-

ger markedet. Men konventionens regler kan ikke tilsidesættes, og det betyder krav om skriftligt samtykke for alle de stoffer, der er omfattet af konventionen. For PIC-kandidatstoffer kan vi godt bløde op over for OECD-lande, for disse lande har en administration, som kan klare det. For så vidt angår ikke-OECD-lande vil vi have konventionens regler til at gælde også for PIC-kandidatstoffer.

Steen Gade mente ikke, det var det, der fremgik af notatet, hvortil **miljøministeren** replicerede, at så have man gjort det bedre mundtligt end skriftligt.

Steen Gade kunne støtte mandatet efter den givne forklaring.

11. Swift-sagen

A-punkt

Alm. del (06) – bilag 388 (tillæg til samlenotat)

Rådsmøde 2766 – svar på spørgsmål 1 (om Swift's overtrædelse af EU's databeskyttelsesregler af 5/2-07)

Formanden oplyste, at hun havde aftalt med miljøministeren, at man tager sagen under dagsordenens punkt 11 om Swift-sagen først, idet der så er en embedsmand fra Justitsministeriet, som kan gå og ikke behøver overvære resten af mødet.

Miljøministeren: Sagen nævner jeg til orientering.

Formandskabet har for en uge siden oplyst, at de i næste uge vil orientere Coreper om Swift-sagen og bede om tilslutning til løsning af sagen.

Økonomi- og erhvervsministeren, som har den sag, har ikke mulighed for at orientere udvalget om sagen i dag, men jeg kan på hans vegne oplyse, at det er lykkedes det tyske formandskab at nå frem til en løsning med USA om brugen i USA af de oplysninger, der lagres i SWIFT-systemet.

Tidligere konstaterede det belgiske datatilsyn og den såkaldte artikel 29-gruppe, at Swifts videregivelse af oplysninger fra sin database i USA ikke opfyldte reglerne i databeskyttelsesdirektivet.

Kommissionen vurderer nu, at overførsel af oplysninger til databasen i USA ikke længere vil stride mod EU's databeskyttelsesregler, når Swift overholder sin oplysnings- og anmeldelsespligt i henhold til persondatadirektivet og tilslutter sig den såkaldte safe harbour ordning sammenholdt med den erklæring, USA vil udstede. Safe harbour ordningen bygger på principper, der sikrer overholdelse af kravet om beskyttelse af persondata.

Med Kommissionens konstatering af, at der nu ikke længere er tale om overtrædelse af databeskyttelsesreglerne, kan regeringen tilslutte sig den brevveksling, som formandskabet lægger op til.

Da det ikke er mit område og jeg først for nylig har fået at vide, at jeg skulle forelægge sagen, vil jeg foreslå, hvis der er spørgsmål af teknisk karakter, at jeg kan få lov til at lade en person, som har forstand på sagen, svare.

Anne Grete Holmsgaard mindede om, at EU's databeskyttelsesregler ikke er de stærkeste i verden, og spurgte derfor, hvordan det, man er blevet enige med USA om, forholder sig til de danske databeskyttelsesregler.

Elisabeth Arnold havde fået et brev fra en borger, som oplyste, at der i forbindelse med en banktransaktion var blevet videregivet personlige oplysninger til USA. Derfor glædede det hende, at man var kommet frem til en ordning, som gør, at overførslerne kan ske på betryggende vis.

Miljøministeren bad embedsmanden fra Justitsministeriet besvare Anne Grete Holmsgaard spørgsmål.

Embedsmanden indledte sin besvarelse med at sige, at det er fuldstændig rigtigt, at det løber alle koldt ned af ryggen, når de skal beskæftige sig med databeskyttelsesreglerne. Da **formanden** spurgte, om det skulle virke beroligende, sagde **embedsmanden**, at han blot havde ment, at man gjorde sig megen umage, når det drejede sig om databeskyttelsesreglerne.

Han oplyste, at der i forbindelse med denne sag ikke var foretaget en vurdering – heller ikke i Finanstilsynet – af, hvordan de amerikanske regler forholder sig til de gældende danske regler, men overordnet kunne han sige, at de danske regler bygger på EU's regler, og det er EU's databeskyttelsesdirektiv, som er afgørende.

Han tilføjede, at Swift er et edb-håndteringssystem, som sørger for at overføre persondata i forbindelse med internationale banktransaktioner, og at det ligger i Schweiz, men har etableret en såkaldt spejldatabase i USA af sikkerhedsmæssige grunde. Det betyder, at man overfører data, som bl.a. kommer fra EU og fra EØS-området, til USA. Det aktiverer EU's regler om betingelserne for at måtte overføre personfølsomme oplysninger til tredjelande.

Som miljøministeren nævnte, har der været nogle problemer, fordi Swift ikke var undergivet princippet om safe harbour, som Kommissionen har forhandlet sig frem til med USA for at sikre, at USA's regler i hvert fald opfylder EU's minimumsregler. De problemer er løst nu, idet Swift har tilsluttet sig safe harbour ordningen.

En specifik problemstilling har været, at de amerikanske myndigheder ved stævninger som led i terrorbekæmpelse i visse tilfælde kunne få personfølsomme oplysninger fra spejldatabasen i USA efter amerikansk lovgivning. Dermed var der behov for at sikre, at videregivelsen også opfyldte de krav, der må stilles efter EU's regler. EU-reglerne åbner mulighed for, at man konkret kan fravige safe harbour princippet og f.eks. udlevere oplysninger til amerikanske politimyndigheder efter betingelser, der oversat til almindeligt dagligt

sprog betyder, at der skal foretages en proportionalitetsvurdering i hvert enkelt tilfælde. Hvis der er tale om en meget alvorlig forbrydelse, og det er meget afgørende at få de oplysninger, så må vi videregive oplysningerne, under forudsætning af at betingelserne om kontrol er overholdt.

Man er nået frem til en model, hvor amerikanerne afgiver en erklæring i en brevveksling om, hvordan de oplysninger videregives og til hvilke formål, og så bliver der koblet en såkaldt "eminent person" på, som skal føre et særligt tilsyn.

Man kan spørge, hvad der sker, hvis amerikanerne ikke lever op til det, de har skrevet i brevet, og hiver oplysninger ud af systemet i videre omfang. Så træder det sædvanlige myndighedssystem, som EU-retten har etableret, i funktion. Så er det de nationale databeskyttelsesmyndigheder i samarbejde med Kommissionen, der kan sige: "Nu er ordningen ikke længere lovlig."

Der skulle altså være den fornødne kontrol med, at det foregår efter reglerne.

Per Clausen syntes ikke, det stod fuldstændig lysende klart, om de danske persondatabeskyttelsesregler bliver overholdt, men det er måske også ligegyldigt. Da **embedsmanden** svarede, at juridisk set er det ligegyldigt, sagde **Per Clausen**, at det politisk ikke er helt ligegyldigt. Han forstod, at ideen var, at USA afgiver en erklæring, men der laves ikke nogen aftale, så Kommissionen hænger ikke på den. Han indrømmede, at det var smart, men han vidste ikke rigtigt, om det var betryggende.

Per Clausen henviste til, at det belgiske datatilsyn og artikel 29 gruppen er kommet med nogle rapporter, og spurgte, om man i Justitsministeriet havde en vurdering af, om den løsning, der var kommet med USA, lever op til de kritikpunkter, der var i de to rapporter. Lige præcis det spørgsmål undgår man nemlig at forholde sig til i notatet.

Formanden havde forstået fremlæggelsen sådan, at der var etableret en kontrolmekanisme, som skulle tage sig af amerikanernes håndtering af aftalen, men det kunne vi måske få opklaret.

Embedsmanden turde ikke lægge hovedet på blokken og sige, at man ikke kan finde en eller anden detalje, hvor der er forskel på de danske og de europæiske regler, men der er jo tale om en totalharmoniseret EU-lovgivning, så det er stort set de samme regler.

I relation til de rapporter, som startede sagen, sagde embedsmanden, at der havde været en udvikling. Der var utvivlsomt i begyndelsen problemer med at opfylde EU's regler, men nu har Kommissionen udtalt – og Rådets juridiske tjeneste har tilsluttet sig dig – at der ikke er problemer længere i relation til databeskyttelsesbetingelserne. Man finder også, at modellen, hvorefter der sker en brevveksling, er holdbar.

Lone Dybkjær gjorde opmærksom på, at borgerne ikke nødvendigvis får noget at vide, hvis der er udleveret oplysninger om dem. Hun forstod, at det var nødvendigt som led i terrorbekæmpelsen, men kan man som almindelig borger få garanti for, at ens oplysninger ikke bare går til USA?

Forstiller man sig, at det skal være én person, som skal være "eminent person"? Er vi tilstrækkeligt interesseret i sagen i Europa til, at vi afsætte ressourcer til at lave den fornødne kontrol?

Formanden sagde, at hvis man kom alt for langt ud i detaljerne, måtte man bede om at få justitsministeren i samråd, for embedsmanden kunne ikke have noget politisk ansvar.

Embedsmanden henviste til, at det drejer sig om konkrete databeskyttelsesregler, som håndteres af Kommissionen.

Swift har påtaget sig en forpligtelse til at give oplysninger til dem, som man videregiver data om.

Hvis man er dansker, kan man gå til Datatilsynet og klage, hvis man mener, der er grund til det. Så kan Datatilsynet vurdere sagen i forhold til EU-reglerne og i forhold til de danske regler.

Den person, som skal udpeges, træder ikke i stedet for de almindelige kontrolinstanser, men er en ekstra sikkerhed.

Formanden bad sekretariatet udarbejde en EU-note om swiftsystemet. Hun tilføjede, at hun havde spurgt i EU-Oplysningen om sagen og fået et fint svar, så der findes ekspertise i huset.

Hun sagde tak til embedsmanden for hans medvirken.

Miljøministeren kom med den bemærkning til sidst, at Økonomi- og Erhvervsministeriet havde bedyret, at sagen var totalt ukompliceret.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg.

Vedrørende dagsordenens punkt 1 om affald havde Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten ytret sig imod forhandlingsoplægget.

Vedrørende dagsordenens punkt 2 om vandrammedirektivet havde ingen partier ytret sig imod forhandlingsoplægget.

Vedrørende dagsordenens punkt 6 om kviksølv havde ingen partier ytret sig imod forhandlingsoplægget.

Vedrørende dagsordenens punkt 9 om en genetisk modificeret kartoffel havde ingen partier ytret sig imod forhandlingsoplægget.

Vedrørende dagsordenens punkt 10 om Rotterdam-konventionen havde Enhedslisten ytret sig imod forhandlingsoplægget.